

Recuperarea puterii apostolice

Pastor AUREL MOLDOVANU
Vicepreședintele Culturii Creștin
Penticostal din România

CONFERINȚA PASTORALĂ 2016

O analiză atentă a bisericii contemporane, făcută din perspectiva bisericii apostolice, ne duce la concluzia că în unele aspecte ale trăirii și slujirii creștine suntem departe de ceea ce a fost la început. Realitatea aceasta se poate observa foarte bine și în lipsa de impact a bisericii de astăzi asupra oamenilor și a societății în care trăim. Dacă acest lucru ne-ar preocupa foarte serios și ne-am pune întrebarea de ce nu mai avem influența pe care biserica creștină de la început a avut-o asupra celor din vremea ei, am putea constata că am pierdut trei mărturii foarte importante.

Una dintre ele este **mărturia vorbirii**. Adică noi nu mai vorbim frecvent cu oamenii despre Domnul Isus. În interacțiunile noastre cu oamenii, cu colegii, cu prietenii, cu rudeniile, altele sunt subiectele pe care le abordăm. Acest lucru arată clar care sunt pentru noi lucrurile importante în viață. Care sunt curiozitățile noastre de fiecare zi. Dacă Domnul Isus și împărăția Lui ar fi lucrurile cele mai importante și mai dorite de noi, despre aceste subiecte am vorbi cel mai mult.

O altă mărturie pe care cred că am pierdut-o – accentuând pierderea impactului pe care biserica lui Dumnezeu ar trebui să îl aibă asupra societății –, este **mărturia trăirii**. Viața noastră nu mai este radical diferită de a oamenilor în mijlocul cărora trăim. Atât de diferită încât ea să stârneasă interesul celorlalți și să nască subiecte de discuție. Discuții care să conducă la motivația pentru care noi trăim diferit. Adică noi trăim așa de diferit, nu pentru că suntem mai buni decât ceilalți oameni, ci pentru că Dumnezeu ne-a mântuit prin Domnul Isus. Și mântuirea autentică se exprimă printr-o viață total schimbată.

Pe lângă mărturia vorbirii și mărturia trăirii, biserica actuală a pierdut și **mărturia lucrărilor speciale**. Adică acele lucrări pe care le numim semne și minuni. Acele lucrări care au însoțit din plin viața și slujirea bisericii de la început. În Evrei 2.3-4, ni se spune despre „o mântuire așa de mare, care după ce a fost vestită înainte de Domnul, ne-a fost adevărată de cei ce au auzit-o, în timp ce Dumnezeu întărea mărturia lor cu semne, puteri și felurite minuni și cu darurile Duhului Sfânt, împărțite după voia Sa.”

Cred că noi am pierdut aceste mărturii, pentru că am pierdut puterea care stă în spatele lor. Dacă vrem ca ele să existe în biserica de acum așa cum erau în biserica apostolică,

trebuie să recuperăm această putere care opera în biserica apostolică.

Acesta este subiectul de care mă voi ocupa în continuare: **RECUPERAREA PUTERII APOSTOLICE**.

I. DEFINIREA PUTERII APOSTOLICE

Când vorbim despre puterea apostolică, oare la ce ne gândim? Despre ce vorbim?

Cu siguranță, nu vorbim despre o putere fizică. Deși, uneori, în istorie, puterea lui Dumnezeu s-a manifestat și printr-o putere fizică de excepție, dincolo de puterea fizică obișnuită. Așa se face că Samson, după ce a început să fie mișcat de Duhul lui Dumnezeu a făcut lucruri mari, imposibil de realizat în mod obișnuit. Duhul lui Dumnezeu, care era cu el, se exprima printr-o putere fizică deosebită, care i-a dat capacitatea să omoare o mie de filistenii cu o falcă de măgar, să ia porțile cetății și să le urce sus pe munte sau, la finalul vieții, să prindă cei doi stâlpi ai clădirii unde era sărbătoarea filistenilor și să dărâme clădirea peste mulțimea adunată acolo.

Însă în N.T., apostolul Pavel învăța o lecție importantă. Că puterea lui Dumnezeu se exprima uneori nu în forța fizică, ci în slăbiciune.

În 2 Corinteni 12.7-9, vorbind despre experiența lui și despre lecția pe care Dumnezeu i-a dat-o din această experiență, el spune: „...ca să nu mă umflu de mândrie din pricina strălucirii acestor descoperiri, mi-a fost pus un țepuș în carne, un sol al Satanei, ca să mă palmuiască și să mă împiedice să mă îngâmf. De trei ori am rugat pe Domnul să mi-l ia. Și El mi-a zis: Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită. Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele pentru ca puterea lui Hristos să rămână în mine”.

Când vorbim despre puterea apostolică ne referim la:

a. O putere autoritate

O definire simplă a autorității înseamnă: dreptul de a porunci, de a da dispoziții, de a impune cuiva ascultare. Termenul grecesc tradus la noi cu „putere” în sensul de autoritate este „EXOUSIA”. El se întâlnește în relație cu lucrarea Domnului Isus.

Matei 7.28-29 relatează că Domnul Isus „...îi învăța ca unul care avea putere (sau autoritate) nu cum îi învățau cărturarilor lor”.

„Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.”

(Faptele Apostolilor 1.8)

[Click pentru continuare...](#)